

[Niels Helveg Petersen]

le deres sager. Ellers respekterer vi vel ikke konventionen?

Hvis vi nu har en kvote og den er brugt op, hvad så? Skal kvoten gælde, eller skal vore forpligtelser gælde? Hvis det er det sidste, der er tilfældet – og det vil jeg tillade mig at gå ud fra, regeringen har da ikke sagt andet – så har vi jo ingen kvote, og så er det jo, undskyld, jeg siger det, kun tom snak, også fordi man ikke sætter tal på.

Hvis regeringen vil have respekt for sin idé om en kvote, synes jeg, regeringen er forpligtet til at sige: Det er det antal, vi vil tage, og ikke noget andet. Men man løber udenom, og derfor bliver det til temmelig løs snak.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil gerne starte med at stille ministeren det spørgsmål, jeg ikke fik svar på i første omgang, nemlig om loven har givet anledning til, at vi har fået ikkepolitiske flygtninge ind i landet.

Og så har jeg nogle bemærkninger til kvoteordningerne. Ministeren vil benytte ordningerne som et styringsinstrument, men hvad er det, ministeren vil styre? Og som hr. Niels Helveg Petersen var inde på: Hvor stor skal kvoten være? Den er måske ikke så nem at tage stilling til, i hvert fald ikke i positiv retning, når man ikke aner, hvilken størrelsesorden vi taler om.

Og derfor vil jeg godt spørge ministeren: Hvis vi nu laver en kvote – og jeg har forstået, at den f.eks. skulle omfatte ledende medarbejdere på danske virksomheder i Hongkong, som vi kan have interesse i at beholde – kan ministeren så forklare mig, om den omstændighed, at vi giver disse opholdstilladelser, kunne begrunde, at vi skulle tage færre flygtninge ind i landet? Jeg har meget svært ved at se det.

Jeg vil også godt spørge ministeren, om han nogen sinde har overvejet at lave en immigrationskvote. Det kan jo godt være rimeligt at give opholdstilladelse til nogle, som ikke er flygtninge, men så kunne man jo lave en egentlig immigrationskvote, og så var det jo en helt anden sag.

Ministeren siger, at han godt vil placere nogle ansøgninger, nogle flygtninge lidt længere tilbage i rækken. Jamen hvordan forholder det sig til de bemærkninger, som ministeren

hørte på mødet med Stoltenberg i september 1990, nemlig at retten til at søge asyl ikke må beskæres af, at vi eventuelt tager imod flere lejrflygtninge? Jeg vil også godt spørge ministeren: Når han nu mener, vi ikke skal tage os af disse de facto-flygtninge, skal vi så sortere lejrflygtningene? Hvis vi nu får en kvote for lejrflygtninge, som bare i nogen måde er sammenlignelig med den norske eller svenske, skal vi så meddele FN, at vi vil altså kun have konventionsflygtninge, ikke de facto-flygtninge?

Til spørgsmålet om proformaægteskaber og en eventuel forhøjelse af grænsen til 3 eller 4 år vil jeg gerne sige, at proformaægteskaber er ulovlige. Men jeg tror ikke på, at man begrænser antallet af proformaægteskaber ved at hæve grænsen; tværtimod tror jeg, man skaber nogle menneskelige tragedier for en række folk. I virkeligheden ville det nok være meget mere fornuftigt at slå til for alvor, når man griber folk i det. Jeg tror, det er langt mere forebyggende, og jeg har også med tilfredshed noteret, at det er sket nogle gange i den sidste tid, og at de pågældende er blevet strafforfulgt.

Og så er der spørgsmålet om, hvorfor vi skal give retskrav om familiesammenføring, blot fordi forældrene er fyldt 60 år. Ja, det er jo nok et spørgsmål om at respektere andre kulturmønstre. Det er ikke en dansk tradition med den nære tilknytning mellem generationerne, men det er det jo altså for nogle af de udlændinge, der bor her i landet.

Jeg er vidende om, at Flygtningehjælpen advarer disse mennesker, når de henvender sig for at søge familiesammenføring med forældrene, og jeg er enig i, at det er bestemt ikke nogen lykke for et ældre menneske fra f.eks. Tyrkiet at komme op og leve under vore vilkår, ikke mindst på boligområdet, så jeg tror, man skulle styrke den rådgivning. I øvrigt synes jeg også, der gøres for lidt for at undersøge, om de pågældende familier rent faktisk opfylder vilkårene, tilladelserne gives nok på et for løst grundlag.

Ministeren nævnte, at sagsbehandlingstiden i direktoratet var 3-4 måneder. Jeg vil godt vide, hvor lang den er, inden sagerne kommer til direktoratet, er den inkluderet i de 3-4 måneder? Man skal jo passe på med at drage konsekvenser af enkelttilfælde, men jeg har eksempler på, at der er gået op til 8 uger, inden asylansøgeren bliver afhørt af politiet. Jeg har spurgt